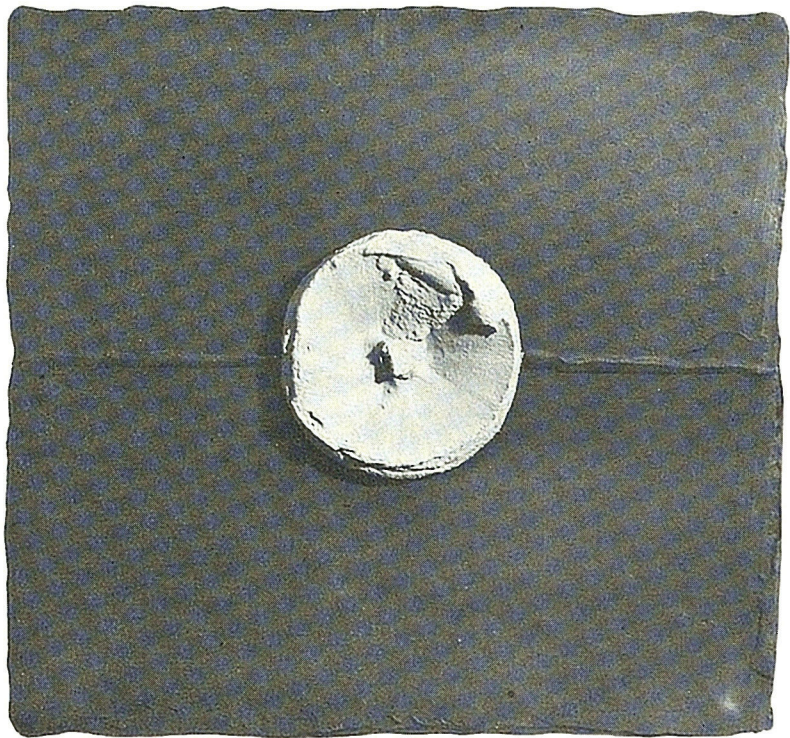

juli 1971

Kunstwerk van de maand

Het afgebeelde kunstwerk is
permanent geëxposeerd in de
afdeling „Kunst na 1850”,
Maliebaan 42, Utrecht (buslijn 3).

Bram Bogart

(ps. voor Bram van den Boogaart
geb. 1921)
Blauw door zwart 13,
olieverf op paneel, 1968
52,5 x 56,5
Inv. nr. 16398

„Het verschijnsel van den Boogaart is vooralsnog belangrijker dan de manifestatie ervan in lijn en kleur. Het is namelijk een zeldzaam verschijnsel en daarom zal men er goed aan doen, het op zijn waarde te toetsen en in het oog te houden”.

Tussen 1946, het jaar waarin deze tekst verscheen in een artikel in het tijdschrift „Die Consthersellen” (I, 4, 15-10-1946, p. 118) en 1969, het jaar waarin aan de kunstenaar de „Europa-Prijs” werd toegekend, ligt een intensieve groei naar de triomf van een „essentiële kunst”, die zijn huidige werk typeert.

Bram Bogart, pseudoniem voor Bram van den Boogaart, werd in 1921 te Delft geboren. Om de deportatie te ontlopen tijdens de Duitse bezetting, laat hij zich inschrijven aan de Akademie, alhoewel hij als autodidakt beschouwd kan worden. Tijdens de oorlogsjaren, nl. begin 1943, exposeert hij voor het eerst in de Galerie Bennewitz te Den Haag. Twee jaar later verblijft hij in Parijs, waar hij zich in 1951 voor een periode van tien jaar vestigt in een fabriekspand in de bekende rue Senteuil, waar o.m. Appel, Constant en Corneille actief zijn. Met deze COBRA-leden heeft hij echter weinig contact. Na zijn terugkeer uit Parijs vestigt hij zich in 1961 te Brussel en in 1963 op het historisch slot van Ohain in Vlaams Brabant.

De oudste werken van Bram Bogart, typisch idyllische Hollandse stillevens, landschappen en portretten, betekenen slechts de aanloop tot een individuele aanwending van de kleurmaterie, die in recente werken als „Blauw door zwart 13”, tot optimale uitdrukking komt. In de evolutie die Bogart doormaakt, en waarbij hij het figuratieve volledig achter zich laat, is het volhardend zoeken merkbaar, dat leidt tot een directe „materiekunst”, verfijnd in haar ruigheid, waar de materie zelf tot essentie van het kunstwerk wordt.

De uitwendige straling van de kleurvlakken en het reliëf komt hierbij in relatie tot de uitwendige speling van het licht. In zijn reliëfschilderijen brengt Bogart gewoonlijk één kleur aan op een eveneens eenkleurige achtergrond. Door het aanwenden van zwart — de afwezigheid van kleur — als achtergrond bij het „Blauw door zwart 13”, verhoogt het effect van het blauw in de cirkel, die letterlijk een kern in het werk vormt.

Op het eerste gezicht nietszeggend is Bogarts zeer persoonlijk, sober werk, dat herleid is tot zijn meest elementaire structuren, steeds vol spanning; de aandachtige, onvooringenomen toeschouwer zal zonder twijfel achter de geheimzinnigheid in een werk van Bram Bogart, die samen met Jaap Wagemaker behoort tot de materieschilders op hoog internationaal niveau, een nieuwe natuur vol leven en expressie ontdekken.